

„EDINOST“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez prilazne naročnine se upravnštvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 novč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Neprankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnštvo v ulici Molina piccolo št. 7. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Torre Bianca 12.

Hrvatsko stališče nasproti hrvatskim težnjam.

(Dopis iz hrv. krogov.)

Človek, ki je v resnici liberalen v pravem in plemenitem pomenu te besede, priznava brezpogojno vsakemu drugemu človeku, in narod, ki je res liberalen v pomenu, označenem tu gori, priznava vsakemu drugemu narodu pravico, da teži za svojim in ustvarja svoje težnje!

Za čim teže Madžari? Za madjarskim zapovednim jezikom. Ali to ni glavno. Pčetem strme po izvedenju personalne unije — ali tudi to ni še glavno.

Oni teže za tem, da postanejo povsem nezavisni od Dunaja in vsakega drugega faktorja, pak da potem s silo pomadjarijo vse Nemadžare v deželah krone sv. Štefana! In to — bodimo uverjeni o tem! — ne bi jim bilo posebno težko, ako bi bili popolnoma nezavisni... s pomočjo svoje madjarske vojske!

Madžari vodijo torej sedaj borbo, da si priborijo sredstva, s katerimi hočejo pozneje izvesti nasilje proti nemadjarskim življenjem na Ogrskem. Ti nemadjarski življenji se postavljajo nad polovico vsega prebivalstva na Ogrskem. Ali — mej tem, ko nimajo Madžari v Evropi sorodnih narodov (izvzemši Turke); ko Madžari niti Indoevropejci niso; mej tem, ko si niso pridobili ni ene — ali ni ene same! — zasluge za kulturo: pripadajo pa nemadjarski življenji indoevropejskim velikim kulturnim narodom — Slovanom, Latinom, Germanom.

So-li, po tem takem, težje madjarskega naroda **pravične**?

Kdo bi mogel pritrditi temu vprašanju?!

In vendar so se nekateri ugledni vodje hrvatskega naroda povoljno izrazili o madjarskih težnjah in so pridodali celo, da bi Hrvatske morali podpirati madjarske težnje! Ti hrvatski vodje mislijo torej, da je Hrvatom v dolžnost, da podpirajo nasilje! Tisto nasilje, ki je nekulturen narod hoče vržiti proti kulturnim narodom —!

Zreli politiki nam bodo odgovarjali, da se v politiki ne sodi in ne dela po čustvih in po sreč, ampak po misli in z glavo!

PODLISTEK.

Ženska tridesetih let.

Francoski spisal: Honoré de Balzac.

Poslovenil K. Z.

I. Prvi grehi.

Obmolknivši je spustila roko, s katero je kazala proti mestu, na roko Arturjevo. Molče sta obhajovala pokrajino in harmonično lepoto prirode. Šumenje vodovja, čistost zraka in neba, to vse se je skladalo z mislimi, ki so se v obliki meri pojavile v mladih, ljubečih srcih.

»Moj Bog, kako ljubim ta kraj«, je nadaljevala Julija z rastočim in navoem navdušenjem.

»Vi ste dolgo bivali tu?« je vprašala po kratkem odmoru.

»Lord se je stresel pri teh besedah.

»Tukaj«, je odgovoril otožno kazoč na orehovo drevje ob cesti, »tam sem Vas videl prvič kakor ujetnik...«

»Da, toda bila sem že zelo otožna; ta priroda se mi je zdela divja, a sedaj...«

Ona je prekinila, lord Grenville pa se je ni upal pogledati.

»Vam dolgujem to veselje«, je rekla končno Julija po dolgotrajnem molku. »Ni li treba biti živemu, da čutimo radosti življenja, in nisem li bila do sedaj mrtva za vse to? Vi ste mi dali več, nego zdravje,

Resnica je to. Mi pridodajemo celo, da bi Hrvatske dazas bili velika država in ugleden narod, ako bi jih bila v prošlosti vodila ne-kolike več — misel in glava!

No, da vidimo, kaj danes svetujejo Hrvatom misel in glava?! Ako dosežejo Madžari, prej ali kasneje, za čemer teže, to je, nezavisnost od Dunaja in narodno madjarsko vojsko: kaj se dogodi potem v Hrvatski?! Po nagodbi, po držav. pravu in po najivnih željah hrvatskih voditeljev dobijo tudi Hrvatje narodno hrvatsko vojsko — ali po sili Madjarov dobe madjarsko vojsko....!

»V velikih političnih vprašanjih gre za princip« — se je izrazil nekaj poznan in vpliven vodja hrvatske opozicije nasproti korespondentu velikega dunajskega lista. Na to so se našemu vodji grohotno zasmejali po našem svetu, ker tudi dete, ki se je par let bavilo s politikom, ve, da v velikih političnih vprašanjih odločuje sila, a o č.

Ali ne samo, da Hrvatska ne bi imela koristi od tega, ako bi Madžari dosegli, za čemer teže, ampak Hrvatska bi imela marveč od tega nedogledno škodo. Kolikor bo Ogrska nezavisnejša od Dunaja, toliko zavisnejši bo postajal Zagreb od Budimpešte! In v 10 letih, potem, ko bodo Madžari povsem nezavisni od Dunaja, ne bo Hrvatom v Banovini ni bolje ni slabše, nego je Poljakom pod Prusijo...!

In tudi če bi Madžari, ločivši se od Dunaja, priznavali Hrvatom v Banovini še več avtonomije, (in to — nota bene — ne samo na papirju, ampak tudi v praksi), nego-li je sedanja: bi-li ukupni hrvatski narod imel od tega korist? Ko bi se enkrat Ogrska definitivno ločila od Avstrije, potem bi se lahko (Ogrska namreč) z vso svojo Banovino makari postavila na glavo, ali Avstrija ne bi dopustila nikdar in nikoli, da se Dalmacija pridruži Hrvatski! No — in če bi tudi bilo možno to združenje: kaj bi se pa zgodilo iz sirote Istre?! Kaj bi se zgodilo iz najbližjih bratov Slovencev?!

Sključuje se v ostalem na svoja izvajanja v člankih pod naslovom »Croatia in bivio«, trdimo: trebalo bi, da se vsi Hrvatje in Slovenci združijo v eno skupino, pak bodo močni

in silni; pa bilo tudi brez avtonomije — na papirju!

Hrvatom in Slovincem treba delati: ne za utrjenje in dovršenje duvalizma, ampak za zrušenje istega!

Politični pregled.

V Trstu, 6. oktobra 1903.

Kriza na Ogrskem. Grof Khuen se mudi na Dunaju. Enkrat je že bil pred cesarjem, kateremu je podal sliko o sedanjem položaju: Danes pa je bil ali bo bržkone zopet vsprejet, da vsprejme odlok cesarjev. Splošna sodba je, da cesar vsprejme demisijsko Khuenovo. Popolna nejasnost pa vlada glede osebe, ki bi hotela in tudi mogla vsprejeti težko nalogo razmotanja toli zamezanega položaja. Neki dunajski list hoče vedeti, da se bo cesar ta teden bavil izključno z ogrsko krizo. Govor dr. Koerberja v državnem zboru, ki je toliko razburil vse ogrske stranke, da je bil res oprt na najvišjo avtorizacijo. Sedaj pa da se bo v glavnem razmišljalo o tem, kako bi se paraliziral učinek Koerberjevega govora. Sicer pa da je za stvar napravil pokoro že grof Khuen se svojim padcem.

Gibanje na Hrvatskem. Začeli so zopet s shodi, na katerih sti vedno na dnevnem redu finančijalna samostanost in svoboda volitve in tiska. To je dobra pot; narod ve sicer dobro, da ga sedanjí sistem uničuje, ali treba je, da se mu potanjeno razjasni položaj, v katerem se nahaja Hrvatska! In treba mu pokazati, odkod mu prihaja vse zlo!

Hrvatski rodoljubi dosežajo s temi shodi več, nego vse vpitje po časopisih, kjer se neprenehoma sklenjejo na nagodbo itd., s nekateri (aj vemo, kateri — — —) se navdušujejo samo za program, napisan na pergamentu, za tradicije in za osebe — — —

Tudi v Liki pozabljeni od vsega sveta, v Otočju, je bil dne 27. septembra takshod, na kateri je pobit narod iz bližnjih in oddaljenih krajev in pazno je sledil izvajanjem govornikov, ki so razlagali, kako pogubna je za Hrvate finančijalna podrejenost Ogrom, kako jih ti izsesavajo in delajo z njihovim denarjem kanale in železnice — po Ogrskem,

katero čutimo, če uganemo razsežnost strasti, skrite za navidezno nepomenljivimi besedami. V trenutju, ko je dokončala Julija stavek, ki je tako zelo vznemiril lorda Grenvillea, je potegnil lahen vetrič čez drevesne vrhove ter širil vodne hlape po zraku. Nekaj meglice je zakrivalo solnce in mehke sence so kazale vse lepote krasne prirode. Julija je obrnila glavo v stran, da bi mladi lord ne videl solz, katere se ji je posrečilo vzdržati in posušiti; kajti Arturjeva ginjenost se je lotila hitro tudi nje. Ni se upala privzdigniti nanj oči v strahu, da ne bi bral prevelicega veselja v tem pogledu. S svojim ženskim instinktom je čutila, da mora skriti v tem nevarnem trenutju svojo ljubezen na dno srca. Istotako pa je moglo postati nevarno i molčanje. Zapazivši, da lord Grenville ni zmožen besede, je nadaljevala Julija z milim naglasom:

»Milord, ganile so Vas moje besede. Lahko je mogoče, da pripravi ta živahni izliv čustev velikodušno in dobro sree, kakor sem bila na tem potovanju, ki se bliža k sreči že h koncu, hladna in zdržljiva, ali tudi prezirljiva in brezčutna, ste me imeli gotovo za jako nevhvaležao. Ne bila bi vredna Vašega truda, ko bi ga ne bila znala ceniti. Milord, pozabila nisem ničesar. Ah, ničesar ne bom pozabila, ne skrbnosti, s katero ste čuvali nad menoj, kakor čuje mati nad otrokom, zlasti pa ne plemenite zaupljivosti na-

a Hrvatje zahtevajo brezvspešno teh potrebnih železnic itd.

Na shodu so govorili tudi o volilnem redu. V liško-krbavski županiji imasamo 1% prebivalstva volilno pravico, a tudi v drugih županijah je največ 5% ljudi, ki smejo voliti! A še med temi je tudi odvisnih ljudi, uradnikov, pisarjev (!!!) itd.! Ta volilni red, morda najneliberalnejši v Evropi, naj bi si ogledali vsi oni, ki ne morejo umeti, kako da se more na Hrvatskem vzdržati taka izdajalska vlada! S pomočjo tega volilnega reda, te persiflaže na volilno pravico in svobodo je mogel Kujon-Hedervary 20 let sedeti na banski stolici, upogibati pravico k tlom, ubijati svobodo, delati politiko nemoralna, izpodkopavati blaginjo v deželi in poniževati narod. Z iste stolice doli, kjer so nekaj sedeli pošteni narodni ljudje, ki so v sili vse žrtvovali za domovino — — — se je 20 let vršilo grozno nasilje, dokler ni slednjič tuga naroda prišla do eksplozivnega izraza in je tekla kri v deželi.

Mi pozdravljamo z veseljem delo hrvatskih rodoljubov, ki delajo na osveščenju svojega naroda in prepričani smo, da to delo donese velike koristi.

Naj jih vspodbuja to dejstvo, da narod komaj čaka takih shodov, kjer lahko potokuje svoje gorje in kjer se uči! — Kajti narod hrvatski je v resnici talentiran in se rad uči — samo učitelj mu je manjkalo do sedaj, učitelj javnega življenja!

Nova srbska vlada. Novi kabineti v Srbiji je sestavljen tako-le: General Gruić, predsedništvo; Andra Nikolić, vnane stvari; Stojan Protić, notranje stvari; Nikola Nikolić, pravosodstvo; Ljuba Stojanović, nauk in bogočastje; Milić Radovanović, finance; Vladan Todorović, gradnje; Todor Petković, trgovino; polkovnik Andrejević, vojno.

Gruić je jeden najuglednejših srbskih diplomatov in je bil zadnjih 10 let diplomatski zastopnik Srbije v Petrogradu in Carigradu. Zadnjikrat je bil Gruić ministerski predsednik leta 1894. za vladanja kralja Aleksandra in je podal ostavko, ko je doznal, da je kralj Aleksander razkralja Milana pozval iz Pariza v Beligrad, da ga postavi na čelo srbske vojske. Gruić se zadnjih let ni umešaval v srbske notranje-politične za-

jinih bratskih zabav in Vašega nežnega vedenja, zapeljivosti, napram kateri smo popolnoma brez orožja. Milord, nimam moči, da bi Vas zahvalila...«

Po teh besedah se je Julija hitro odstranila, in lord Grenville je ni poskusil zadržati. Markiza je šla k jedni bližnjih skal ter ostala ondí nepremična. Njuna razburjenost je bila njima samima skrivnost; najbrž sta jokala na tihem. Petičje petje, pri solncem zatonu tako živahno in tako bogato nežnih izrazov, je moralo še povisati silno razburjenost, ki ju je prisilila, da sta se ločila. Priroda si je prizadela jima predočiti ljubezen, o kateri se nista upala govoriti.

»A sedaj, milord«, je nadaljevala Julija vsedši se njemu nasproti z dostojnostjo, ki jej je dovolila vzeti Arturjevo roko:

»Vas bom prosila, da poveljate in posvetite življenje, katero ste mi bili povrnili. Tukaj se morava ločiti. Vem, je pristavila, ter opazovala obledelega Grenvillea, »vem, da moram v zahvalo za Vašo udanost od Vas zahtevati še veliko večjo žrtev, nego so vse, katerih velikost bi bila morala bolje pripoznati... Toda treba je... Vi ne smete dalje ostati na Francoskem. Vam moram li še priporočati, da si dava pravice, ki so posevečene?« je dostavila položivši roko mladega moža na svoje utripajoče srce. »Da«, je odvrnil Artur, »vstanite se...« (Pride se.)

deve in uživa ugled pri obeh radikalnih strujah.

Novo ministerstvo sastaja iz štirih zastopnikov zmerno-radikalne stranke (Gruić, Andra Nikolić, Radovanović in Protić) in štirih zastopnikov skrajno-radikalne stranke (Stojanović, Nikola Nikolić, Todorović in Petković).

Dogodki na Balkanu. Ustaja se vedno bolj bliža bolgarski meji in večkrat se dogaja, da turški vojaki, o preganjanju beguncev prestopajo bolgarsko mejo, v sled česar se dogajajo pogoste bitke med bolgarskimi obmejnimi stražami in turškimi vojaki. V Bolgarijo prihaja dan za dnevom vedno več beguncev iz Makedonije.

Bolgarska vlada je pozvala pod orožje štiriindvajset tisoč rekrutov ter vse rezervne podčastnike na tridesedne orožne vaje.

Iz Budimpešte brzojavljajo, da je oni Nedeljčević, katerega je redarstvo na južnem Ogrskem aretiralo kakor agenta Borisa Sarafova in ga potem zopet izpustilo na svobodo, ker se je imel sestati s Sarafovom, dobil sedaj od istega brzojavko, da sedaj, valed bolgarsko-turškega dogovora, provizorično preneha agitacija macedonskega odbora in da Sarafov ne pride na južno Ogrsko po živež. Nedeljčević da je že odpotoval v Bolgarijo. Ta vest je očividno popolnoma neosnovana, ako se pomisli, da ravno sedaj na bolgarsko-turški meji pogostoma dohaja do bojov med bolgarskimi in turškimi vojaki.

Turčija je odgovorila na zadajo diplomatičao noto Rusije in Avstro-Ogrske ter zopet meče vso krivdo na nevespuhu uvajanja reform na bolgarsko vlado, katera da daja potuho ustašem in omogočuje prehod ustaških čet iz Bolgarije v Makedonijo. Posebno vspodbujevalno da vplivajo na ustaše bolgarska pripravljanja za vojno. Zato da bi morale velesile prisiliti Bolgarijo, da bi opustila podpiranje ustaše in tako omogočila uvedenje ref. rm.

Petrogrejske »Novosti« zavračajo očitanja, da je akcija Rusije in Avstro-Ogrske naperjena proti Bolgariji. Sedanje razmere v Bolgariji, da res ne morejo vzbujati simpatij Rusije, ali od hladnosti Rusije do sovražnosti da je še zelo daleč. Rusija le noče dajati Bolgarom prednosti pred drugimi balkanskimi Slovani, ali da je vselej pripravljena nastopati v prilog opravičenim bolgarskim težnjam. Sprememba Makedonije v bolgarsko provinco bi napravila iz Balkana ognjišče neprestanim domačim vojnjam.

Tržaške vesti.

Odbor političnega društva »Edinost« imel bo danes, dne 6. t. m. ob 8. uri in pol zvečer svojo sejo v prostorih »Delavskega podpornega društva«. Vabljeni so vsi odbor-niki in njih namestniki.

Imenovanje v sodni stroki. Minister-ski predsednik kakor voditelj ministerstva za pravosodje je imenoval okrajnega sodnika v Boveu, dra. Viktorja Ahazhizha s od-nim tajnikom v Novem mestu.

Dogodki v Ríemanjih. Prejeli smo: Danes, dne 5. oktobra, smo bili podpisani kakor deputacija na namestništvu pred dvor-nim svetovalecem Schwarzem. Predstavivši se rečenemu gospodu smo prosili pojasnila, kako je z našo ríemanjsko stvarjo, oziroma, kaj je z našim utokom v stvari našega prestopa v pravoslavje? Gospod dvorni svetnik nam je odgovoril: »Kaj hočete?! Vi se morate spo-razumeti s škofom, morate se poravnati!«

Podpisani vsaki načelnik si je dovolil vprašanje: »Kaj naj poravnamo?!« — Gos-pod dvorni svetovalec: »Da, poravnati se morate! Mari ne veste, da cerkev ni vaša?!« — Načelnik Berdon: »Cerkev je naša last. Sezidali so jo naši pradedje in tudi zvonove so kupili oni!« — Gospod dvorni svetovalec: »Ne, cerkev ni vaša, spada rimsko-katoliški Cerkvi.« — Načelnik Berdon: »Čemu pa je presvetli škof Nagl izposloval, da je bil po-slan v Ríemanje okrajni glavar iz Kopra s tolikimi orožniki, čemu je dal zapreti vrata in obesiti »žabnice« in nadeti pečate? Mari smo bili mi Turki, nismo-li bili rimsko-kato-ličani? Mari škof Drohobeecki ne pripada rimsko-katoliški cerkvi?! Je li on krivo-verec?«

Na to nam je gospod dvorni svetovalec velel, naj malo počakamo in je telefoniral po gospoda namestništvencega svetovaleca grofa Marenzija. In res je kmalu došel ta gospod in nas je vprašal precej osorno: »No, kaj

hočete?!« — Podpisani kmet Josip Pregare mu je odgovoril na kratko: »Mi hočemo v pravoslavje!« To izjavo so vsi trije podpi-sanci ponovili večkrat zaporedoma. — Grof Marenzi je zaklical: »Kaj pravoslavje! — in je odšel iz dvorane. Podpisanci so čakali ne-koliko in grof Marenzi se je povrnil zopet in je zatrjeval: »Cerkev ni vaša!« — Načel-nik Berdon mu je oporekal kakor poprej dvornemu svetniku in je energično protesti-ral proti temu, da je prevzvišeni škof tržaški dal ríemanjsko cerkev zapreti in pečatiti. — Povdarjal je, da Ríemanjci nočejo ni čuti o tem, da bi se povrnil v latinsko cerkev in da hočejo sedaj absolutno v pravoslavje. — »Mi smo — je povdarjal — avstrijski držav-ljani, ki plačujemo davke in dajamo vojake in smemo zahtevati tudi svoje pravice. Ho-čemo, da tudi za nas veljajo državni zakoni. Preveč smo že trpeli in hočemo, da se nam otroci enkrat krste in da bo mladina dobi-vala pouk in vzgojo!« — Grof Marenzi: »Mari ne veste, da smo bili tudi mi napadani po listih?!« — Načelnik Berdon: »Kdo je kriv na tem, smo li mi krivi?! Krivi so drugi, ki so proti nam. Mi smo postopali pravičao in pošteno.« — Grof Marenzi nam je segel v besedo: »Prosim vas!« — in je začel odpirati neki akt. Potem je rekel: »Vaš rekurz v stvari prijave za prestop v pravo-slavje ni še ročen.« — Berdon na to: »Pro-sim, kdaj pa je bil naš rekurz odposlan od tu?« — Gospod dvorni svetovalec Schwarz je pripomnil: »Dne 4. julija.« — Berdon: »Nekoliko dolgo je čepel tu ta akt!« — Grof Marenzi: »Pomislite, da ne morete z glavo skozi zid. Pojte na ministerstvo ali pi-šite na Dunaj!« — Berdon: »Mi smo že čakali dovolj in zahtevamo, da se enkrat reši naša prijava za prestop v pravoslavje!« To izjavo je zopet potrdil podpisani člen depu-tacije Pregare in s tem smo se poslovili od gos-podov na namestništvu.

Ivan Berdon, vsaki načelnik v Ríemanjih.

Mihael Kuret in Josip Pregare, kmeta iz Ríemanj.

Od sv. Jakoba smo prejeli: Kakor strela iz jasnega je zadel možki zbor »Bra-tovščine sv. Cirila in Metodija« dekret, do-postan mu od glavnega vodstva društva istega imena v Ljubljani, s katerim je rečeno vod-stvo odpovedalo zboru prostor v družbini šoli za obdržavanje vaj. S tem je pevski zbor vržen na cesto, tisti pevski zbor, ki z veliko požrtvovalnostjo oskrbuje slovensko petje v večih tržaških cerkvah. S tem dekretom je morda odpravljeno cerkveno petje za dlje časa, kajti peveci so silno ogorčeni in morda že v nedeljo ne stopijo na noben kor več. Gospodje bodo že videli posledice za versko in za narodno stvar, če prestane slovensko cerkveno petje še po tistih cerkvah, kjer se je še ohranilo po velikem trudu in po-žrtvovalnosti ravno rečenega zbora! Takovega plačila ni zaslužil ta zbor. Seveda smo čuli od izvestnih strani, da si zbor lahko najme svoj prostor, da lahko plača. Na to odgovarjamo, da malokje nosijo siromašni delavci tolik narodni davek — bodi pa že v denarju ali pa z delom za narodno stvar — kakor ravno pri nas v Trstu. Poleg tolikega truda in zamude časa za cerkveno petje naj bi doprinesli še denarne žrtve — to naj se ne zahteva od nas. Če bo narodna stvar trpela škode — nas ne bo težila no-bena krivda in naša vest je čista.

Drugje in pri nas. Pišejo nam iz de-lavskih krogov: V Italiji se je vodil prečej dolg in oster prepir o tem, da-li naj socia-listi demonstrirajo povodom prihoda ruskega carja, Kooec prepiru je bil ta, da so Lahi odstopili od namerovanih demonstracij in to iz raznih in različnih vzrokov.

Italijani bodo torej posnemali francoske socialiste ter se vzdrža vsake demonstracije proti Slovanu, ki je ob ednem vladar slo-vanske države. A na to, od česar so odato-pili laški socialisti po nasvetu francoskih socialistov, se pozivljajo sedaj naši slovenski socialisti.

Zadajo »rapor« priporočla namreč vsem slovenskim delavcem, naj pljunejo na ruskega carja, »največega tirana« itd.!

Ta poziv v »Rdečem praporu« govori tako razločno že sam na sebi, da bi bila res odveč vsaka besedica komentarja.

Odškodnina za pobijanje prašičev. Ministerstvo je odredilo, da se bo za pra-šiče, pobite v namene odvračanja kuge med prašiči, v mesecu oktobru plačevala pov-prečna tržna cena, ki je veljala v mesecu

septembru 1903 in ki znaša za kilogram 1 K 20 stotink.

Odbor konsumnega društva pri Sv. Jakobu vabi svoje (kakor je bilo že javljeno) ude na domačo zabavo in pogovor, katera bo danes večer ob 8. uri v svojih lastnih prostorih.

Russkij kružok naznanja, da se v če-trtek, dne 8. t. m. prične redni pouk ob 7. uri in pol zvečer v slovanski Čitalnici.

Novi udje in učenci se še vedno spre-jemajo in sicer ali na večer pouka ali v pi-sarni dra Rybača.

Ob petkih bodo tudi ob 7. uri in pol konverzacijski večeri. Baš radi teh večerov se je nadejati obilo novih udov in obile udeležbe.

Pevski zbor »Bratovščine sv. Cirila in Metodija« naznanja svojim pevcem, da nima pevskih vaj, dokler ne dobi novega stalnega prostora.

Iz pred naših sodišč. Zamorec 26 letni Izmail Mohamed bil je, kakor smo svoječa-sno poročali, v službi v kavarni »Aurora« na leznem trgu, ko je dne 9. septembra t. l. prišel mimo ta kavarne 32-letni krošnjar Hugo Lachner. Lachner je bil nekoliko pijan in je Izmaila pozival, naj mu plača eno kavo, na kar mu je ta odgovoril, naj ga pusti na miru. Lachner je Izmailu na to pre-klel mater in mu dal dve pljunki v obraz, kar je Izmaila tako ujezilo, da je Lachnerja pahnul iz kavarne. Lachner je o tem padel in se tako poškodoval na glavi, da je — dasiravno je še peš šel na inšpektorat — malo ur pozneje umrl v bolnišnici. Včeraj se je radi tega slučajja vršila pred tukajšnjim deželnim sodiščem kazenska razprava proti Izmailu Mohamedu, kateri se je opravičeval, da je postopal v silobranu, kar so potrdile tudi priče. Sodni dvor je valed tega Izmaila popolnoma rešil obtožbe.

Predsedoval je svetov. Pederzoli, sod-niki so bili: svetov. Cadrig, Cruziz in Riamondo. Obtožbo je zastopal državnega pravdnika namestnik dr. Pangrazi; obrambo pa odvetnik dr. Breitner.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 18.8, ob 2. uri popoldne 23.7 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 764.9 — Danes plima ob 9.12 predp. in ob 9.17 pop.; oseka ob 3.15 predpoludne in ob 3.0 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske

To je beseda, ki naj se uvažuje! — »Naša Sloga« prinaša daljši članek o občin-skih volitvah v Boljunu in pravi, da take borbe še ni videla Istra. Od ene strani so delovali: denar, vino, obljube, strašenje, la-žij in izdajstvo; na drugi pa: siromaštvo, topla ljubezen za svoj narod, svoj jezik in narodne svetinje, samozatajevanje in neumorna delavnost. Bilo je to neenaka borba, ali izvojevana je bila slavno: poštenje je zma-galo!

Potem pa pridodaja dopisnik nekoliko jako umestnih refleksij. »Narod je neumen!« — s tem so se navadno tolažili nekateri, ako se jim ni posrečil kakov načrt. »Narod je neumen!« — so kričali, ko so pri čaši vina snovali načrte in sklepali o narodu — brez naroda! Narod po Istri pa ni vedel drugega, nego da trpi in da mu postaja vsaki dan hujše. Njegovo razumništvo pa ga ni psučevalo, ampak le gonilo ga je na vo-lišče kakor ovca v klavnico. Sreča, da so nekateri še o pravem času uvideli pogreško in se lotili dela. Osebe, ki so bile na potu, so se odstranile same in so preprečile s tem, da arce Istre, ta, rekli bi, najvažnejša strate-gična pozicija naše narodne borbe, ni prišla v roke naših sovražnikov.

Oni, ki ne dajejo narodu pouka, so krivi, ako narod govori sam o sebi: »Mi smo živina, mi rasemo kakor žival v gori, brez pouka; pomagajte vi, ki morete! Ali hitro, ker mi ne moremo tako živeti!« Po-tem pa si še kakov tak človeh, ki zanemarja svoj narod, drzne govoriti: Narod naj le propada, saj ni sposoben, da bi živel!«

Ne, naš narod v Istri ni neumen. Mar-več bistrega uma, ali siromaku manjka pouka. Njemu ni pomagano z ljudmi, ki ga kakor žival gonijo na volišče, ampak treba mu ljudij, ki ga bodo poučevali, kaj je dobro, kaj zlo, in ki ga bodo vodili z bratsko roko. Ponosen je tudi ta narod, ker ve, da on vse hrani s svojo žuljavno roko — in tudi one, ki bi mu hoteli zapovedovati še sedaj, kakor so mu nekdy v času tlake in desetine. Po-

nosen je in zato na dopuše, da bi ga kdo vodil na vrvi, ali poleg tega ve tudi, da je potreben pouka in zato kliče glasno: »Pouka in znanja nam dajte, pa vas bomo slu-šali!«

Ugodna vest. Iz Spljeta poročajo, da je prišlo do sloge med pristaši narodne in pristaši pravaške stranke. Pravaško pevsko društvo »Kolo« in narodnjaška »Narodna či-talnica« sta stopila v eno društvo »Hrvatska čitaonica«. Ta simpatični pojav je pozdrav-ljati le z veseljem kakor znak, da so se strankarski odnošaji v Dalmaciji jeli urejati in da pride do kooperacije vseh narodnih sil na vseh poljih življenja.

× **V Opatiji** je bilo skupno število gostov od 1. septembra 1903 pa do vštete-ga 30. septembra 2900 oseb. Od 24. septembra pa do vštete-ga 30. septembra je prirastlo 460 oseb. Dne 30. septembra je bilo navzočih 1483 oseb.

× **Zborovanje učiteljskega društva za sežanski šolski okraj** vršilo se bo v Komau dne 15. oktobra t. l. ob 10. uri predp. Vspored: 1. Učna slika iz prost. risanja 2. Pozdrav predsednikov. 3. Ove-rovljenje zapisnika. 4. Referat (g. nadučit. Kosovel). 5. Predlogi. 6. Vaje v petju: a) »Na planine« (Moh. p. I., str. 22), b) »Moj dom« (Moh. p., str. 87).

Na obilno udeležbo vabi uljudno
o d b o r.

Vesti iz Kranjske.

* **Kranjski latinizatorji.** Dne 20. t. m. nesli so mi v cerkev na Uenci (občina Rakek) krstit mojega otroka, kateremu sem želel dati krstno ime Zorko in sem to željo sporočil botrom. Črez eno uro prišla je nazaj na moje stanovanje botra, katera mi je na-znanila, da župnik noče krstiti otroka na ime Zorko, ker da tega imena nikjer ne najde itd.

Na to šel sem sam v cerkev in najprej prosil župnika, naj da otroku omenjeno ime, a župnik ni hotel o tem ničesar slišati in me je nagovarjal, naj dam otroku kako drugo ime. Jaz sem pa vstrajal pri svojem sklepu in nisem hotel popustiti. Župnik je na to povprašal, da-li ni to morda kako protestant-sko ime, na kar sem mu povedal, da poznam celó rimsko-katoliškega svečenika, ki nosi ime Zorko in ta je župe upravitelj v Brestu blizu Buzeta, g. Zorko Klun. Pojasnil sem na to tudi župniku, da Zorko odgovarja la-tinskemu imenu Albinus. Moje ugovarjanje je župnika zelo razkačilo in dejal je jezno: No, no, če je to Albin, pa ga krstimo za Albina. Jaz pa sem še vedno ustrajal pri zahtevi, da ga mora krstiti za Zorkota. Sled-njič privolil je župnik v mojo zahtevo in mi obljubil, da krsti otroka na ime Zorko, a da bo moral pisati na škofijo, ako je to dovo-ljeno. Ko pa je začel krstiti, izgovarjal je vladno »Albine«, kar me je prepričalo, da je župnik svojevoljno premenjal otroku ime in odšel sem jezen iz cerkve, da me jeza ne bi spravila v kako nesrečo. In kaj sem hotel tudi storiti? Mari sem hotel vzeti otroka in ga nekrščenega nesti zopet domov, da bi tako soprogi povečal bolezen in da bi me potem proglasili vrhu vsega tega še za brez-verca?

Ali ni škandal, da se upajo kranjski duhoyniki tako postopati, med tem, ko n. pr. Italijani nadevljejo svojim otrokom vsa mogoča imena, le ne imen svetnikov, ki so itak skoraj izključno latinska, torej prav za prav njih narodna imena! Kaj so imena Italia, Romano, Galliano, Roma itd. itd. bolj katoliška, nego Zorko, Slavko, Bogomir, Vida, Milena itd.?

Da, da, Slovenci hočemo biti po sili — sužnji!

Simon Ribarič.

* **Kedaj bo vendar mera polna?!** »Slov. Narod« priobčuje nastopno — idilo iz ljubljanske kazine:

»Danes ponoči so prišli trije gospodje v družbi dveh dam v kazinsko kavarno in so zahtevali po slovenski, da s jim prinese pijače. Slovensko govorjenje pa je kazinate razburilo in takoj so bili vsi pokonca in so se zbrali okoli slovenskih gostov, ki so bili mirni in so se razgovarjali med seboj. Kazi-notje so kričali: »Hinaus mit ihnen« in so psovali slovenske goste. Med tem je prišel v kavarno policijski stražnik napovedat policijsko uro, in ta je v strahu, da v kavarni nastane rabuka, rekel Slovencem, naj gredo raje ven, da bo mir! Slovenski gostje so plačali in dostojno odšli. Pred kazino se je bilo

med tem časom nabralo mnogo ljudi, ki so se ustavljali iz radovednosti, ker so videli v kazini polno kričajočih Nemcev. Izmed omenjenih slovenskih gostov sta bila dva tujca in so vsi le slučajno šli v kazinsko kavarno, ker jih je vodila pot ravno mimo. Sicer pa mislimo, da je kazinska kavarna javen lokal, katerega sme vsakdo obiskati in kjer se mora vsakemu postreči.

Dalje opisuje isti list dogodek, ki plastično kaže, kako v Ljubljani tudi vojaštvo (graški polk) sodeluje na nemškem bešenju. Šel vam je po ulici, v bližini vojašnice, miren dostojen človek, knjigovodja neke ugledne tvrdke. Ne da bi bil dal najmanjšega povoda, so ga nemški vojaki obkolili in ga psovali (seveda po nemški) s »kranjskim psom«, kateremu da že pokažejo! — Mož pa je hotel pogoltniti tudi to nemško surovost in nadaljevati svojo pot, ali vojaki so mu iztrgali iz rok dežnik in jeli z istim neusmiljeno nabijati po glavi napadence. V tem je prišla vojaška straža in sedaj se je zgodilo nekaj nečuvenga. — Mesto da bi bila odgnala napadalec, je sama začela kričati (po nemški seveda): »Le nabijajte kranjskega psa!« — Sedaj je napadeni jel klicati na pomoč. Okna vojašnice so se napolnile z vojaki, ki so vsi kričali: »Le pobijte ga na tla kranjskega psa!« A prišlo je še — lepše. Pristopila je vojaška straža, nastavila napadencu bajonet na prsi in ga psovalje gnala v vojašnico. V vojašnici je straža nadaljevala s psovanjem in je pozivala tudi druge prostake, da naj napadence pretepó! Na energično zahtevanje napadencev, naj ga sprovedejo k inšpekcijakemu častniku, so mu grozili, da ga kratkoma utaknejo v zapor. Na to so siromaka vojaki obkolili in ga z nasajenimi bajoneti iztirali iz vojašnice.

»Slov. Narod« zahteva zadoščenja za to nečuvengo žsljenje, ker so taki surovi napadi od strani nemških vojakov na dnevnem redu. Ali ravno zato, ker taki slučajji niso le sporadični, ampak se morejo ponavljati in je zistem v njih, se nam jako jako zdi, da poziv v »Slov. Narod« ne pomore. Nam vsaj se zdi, da bi se taki — indijanski napadi ne ponavljali, ako bi se vojaki bali, da se jim dogodi kaj bolj ostrega!

Mera nemškega besenja v Ljubljani je res že polna; ali bi ne bil čas, da bi bila enkrat polna tudi mera slovenske potrpežljivosti?! In prekipelo naj bi med gospodi poslanci!

* Javna predavanja o tuberkulozi in drugih nalezljivih boleznih, o razkuževanju in o prvi pomoči pri nezgodah prične okrajni zdravnik v Zagorju ob Savi, g. dr. Tomo Zarnik, v novem šolskem poslopju v Toplicah pri Zagorju (risarska dvorana), 18. oktobra ob 8. uri zjutraj.

Zglasite se za odrasle dne 11. oktobra v risarski dvorani imenovane šole ob 8. uri zjutraj.

Razne vesti.

Hrvatje in Srbi v Ameriki. V Ameriki so Hrvatje veliko zavednejši, nego v stari domovini. To je pač njsbrž zato, ker so to ljudje, ki delajo in si s trudom služijo vsakdanji kruh, pa nimajo časa za strančarenje.

»Hrvatska«, ki izhaja v Allengheny-ju, je izjavila, da se ameriški Hrvatje ne morejo navduševati za programe in za osebe, ampak jim je pred očmi samo svobodna in erečna domovina! Tako je prav!

Tudi bratski spor med Hrvati in Srbi jenjuje, oziroma — ni ga. — »Sloboda«, srbski list v S. Franciscu, pozivlja Srbe in Hrvate, naj povsod skupaj nastopajo kakor eden narod!

Med drugim piše rečeni list: »Mi želimo, da rodoljubi srbski in hrvatski po vsej Ameriki vzamejo na se to plemenito nalogo — njihov trud bo kronan z vpehom, ako ni pri nas že izumrl vsaki čut bratske ljubezni. Ali ni, Bog ne daj! Na delo torej — kolikor kdo more in Bog nam pomore!«

Vesela znamenja!

Slučica iz Zagreba. V reškem »Novem listu« štamo: Danes (v četrtek) izgleda Zagreb jako pušč. — Velik židovski praznik je — in zaprte so skoro vse zagrebške prodajalne. Le tu pa tam je videti odprto kako štacunice katolika, ali pa pravoslavne. Danes bi se moglo dosti naučiti v Zagrebu — ali mi nimamo časa, da bi se bavili z drobno politiko. To je za narod kakoršen smo mi, bagatela, na katero se ni vredno niti ozirati se. Mi tiramo veliko politiko...

»Novi list« zaključuje svojo notico z fino ironijo in lahko umevnim sarkazmom; nam pa se zdi, da je ob enem vrgel na papir jako dober komentar k »Vtisom iz Hrvatske«, priobčenim v našem listu, in posvečenim v prvi vrsti Židom — tudi krščenim! — Sapienti sat.

Blizu konca.

(Spisal I. S. Ognjevit.)

(Zvršetak.)

Pustil je delo in odšel. Skril se je v samotni kotič in gledal ven skozi mala okenska. Priroda ga je vabila v svoje naročje. Ni se mogel premagovati več. Zsželel je, da bi se enkrat pred smrtjo užival lepoto narave, da bi se še enkrat ogrel na solncu. Odločil je bil sicer, da bo delal ves dan, a pozabil je na to in čeravno ga je grizla skrb, da bo manjši zaslužek, zadušil je to in sklenil, da pojde iz tovarne, ko zatuli poludne.

Odšel je nazaj. Manjkalo je deset minut. Zunaj se je malo odpočil, da je lažje mahal.

Potem mu je postajalo vedno hujše. Tudi kašelj ga je prijel. Moral je izpustiti bet. Držal se je za prsa z obema rokama. Paznik ga je opazoval z zadovoljnim pogledom in krog usten mu je igral masčevalec smešek.

Medtem je zatulilo poludne. Delež se je oblekel in korakal ven, prijemaje se z vsaki steber in opiraje se ob steno. Stopal je počasi po stopnicah navzdoli, ker vse mu je plesalo pred očmi in temno je bilo tam.

Malo živ je prilezel na plano in potegnil va-se čistega zraka. Opetekal se je. Vzel je kolec iz plota in se podpiral.

Namenil je, da odide takoj domov, ali ni mogel dalje, nego do prve klopi. Solnce ga je gredo in mu obsevalo bledomeni obraz. Nad njim so se oglašali vrabei in drugi ptički. Žive duše ni bilo nikjer, ker se je vse skrivalo pred solncem. Zagledal se je v daljavo. Prsa so se mu valovito vzdigovala in iz ust mu je pelo: »Iha, Iha«. Nad reko se je vzdigovala para kakor fin dim in v njej so se prelivala različne barve. Beli metuljčki so se zibali v čistem zraku.

Zopet mu je šinilo v glavo, da je razmišljal, kaj bi bilo boljše: ali živeti v bedi do konca, ali si pa samovoljno storiti konec?! Preudarjal je na vse kraje in prišel do zaključka, da je najboljšje — da se usmrti..... Tam-le je reka; do nje je samo par korakov. Zakaj bi čakal še dalje na to neizogibno smrt, zakaj bi bil za nadlogo ženi in otrokom? Ko ljudje izvedo, da je mrtev, se morda še usmilijo rev. Kaj češ? Če vidiš, da ne moreš več živeti, da nisi več za nič na svetu, ubij se, ker ti si podoben obrabljeni mašini, ki se meče med ropotije, ker obrabljena in potrita mašina ne koristi nikomur! Spomnil se je, kako je storil lani neki njegov znanec. Ko je videl, da ne ozdravi več in mu je tudi zdravnik rekel to, je vzel nož in si prerezal žilo in prihranil je rodbini s tem mnogo nepotrebnih stroškov. Zakaj ne bi tudi on storil tako?....

»Ne, mu je branilo nekaj in ga spominjalo na ženo in otroke in ga tolsžilo, da bo še živel in služil.

K vragu žena in otroci, če sem jim pa na škodi!« se je jezil.

»Prav imaš«, je dejal drugi glas. Hotel se je vzdigniti, da izvrši, kar je namenil, ali postalo mu je v trenutku slabše. Omahnil je na klop! Glava mu je zlezla na prsa. Tatisnil je oči od notranjih bolečin. Občutil je tako utrujenost, da ni mogel premakniti ni enega uda.

— — — Zagledal je pred sabo globoko reko. Lovi in velike ribe so švigale sem in tja. Valovi se preganjajo, zibljejo in plešejo in grozno šumijo, kakor da pojo himno smrti. Na oni strani reke vidi znane obraze starišev, bratov, zancev in prijateljev, ki so umrli nedavno. Vsi ga čakajo, da ga vsprejmejo v svoj krog. Še je odlašal, še razmišljal, kaj bi bilo boljše?

Zdaj se je zopet oglašilo nekaj v njegovi notranjosti in mu šepetalo: »Kaj razmišljaš? Le vrzi se in dovršeno bo. Saj žena in otroci nimajo nikakega dobička od tebe.«

Pristopil je bližje k vodi, raztegnil roke in se vrgel. Slušal je, kako je zaplunkala voda; valovi so se zazibali še besnejše in groznejše zatulili himno smrti.

Par trenutkov ni vedel, kaj se dogaja z njim. Potem mu je bilo, kakor da se je našel v krogu svojih umrlih starišev, bratov,

zancev in prijateljev. Čutil je, kako besni valovi premetujejo in vrtijo njegovo telo in plešejo z njim svoj smrtni ples...

Pa naenkrat so vsi oni obrazi izginili. Na obali pa se je v hipu pojavil njega sinček, ki ga je klical obupan glasom, a za njim se je pojavila starejša deklica. V tem hipu je zagorela v njem zavest, da mora še živeti zaradi otrok. Čut usmiljenja do otrok ga je vlekel nazaj v življenje. V hipu je občutil, kako se ga nekdo oklepa za koleno. Potem je čutil, da ga nekdo premika in da se nekaj dogaja z njim, a dalje ni več vedel. — — —

Tretji dan potem je izdihnil svojo dušo v bolnišnici.

Gledišča.

»Politeama Rossetti«: Danes zvečer ob 8. uri se bo predstavljala »La Traviata«, Verdijeva opera v 4 dejanjih.

»Fenice«: Ob 8. uri »La Bohème«, Puccinijeva opera v 4 dejanjih.

»Filodrammatico«: Ob 8. uri in četrt: Donnay: »L'altro pericolo« (L'autre danger) komedija v 4 dejanjih.

Brzjavna poročila.

Deželni zbor Nižjeavstrijski.

DUNAJ 6. (B) Členi nemške ljudske stranke so sklenili, da bodo zopet zabajali v seje in da izdajo v tem obziru izjavo volilecem.

DUNAJ 6. (B) Poslanci Strohbach in tov. so uložili interpelacijo radi vsprejema neke deputacije dunajskih liberalcev po predsedniku kazenskega sodišča radi sestavljenja porotniških listin. Mej čitanjem te interpelacije je prišlo do hrupnih mekljcev. Interpelacija povdarja, da izjava rečenega predsednika pomenja udarec v obraz zastopstvu večine glavnega mesta.

Poslanec Belohlavsek je bil pozvan na red radi besede »Schwindel« (sleparija). Po ročilo o deželnih zavodih za umobolne je bilo odobreno.

Kriza na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA 6. (B.) Ogrska korespondenčna pisarna javlja z Dunaja: Cesar je vsprejel danes predpoludne ministerskega predsednika, grofa Khueua Hedervarya v posebni avdienci. Ministerski predsednik bo dalje vodil posle provizorično, dokler ne bo odpuščen formalno, kar se zgodi ob enem z imenovanjem novega ministerskega predsednika.

Cesar je pozval k sebi bivšega ministerskega predsednika Kolomana Szella, da čuje njegovo mnenje o položaju. Szell utegne priti jutri na Dunaj in bo vsprejet v avdienci. Do sedaj se ni še nič sklenilo o tem, da-li se pozovejo še drugi parlamentarci. V prihodnjih dneh cesar ne pojde v Budimpešto in je poveril nadvojvodi Josipu Avgustu, da ga zastopa na blagoslovljenju novega mostu v Budimpešti. Grof Khuen sa povrne v Budimpešto danes popoldne.

Odlikovanje.

DUNAJ 6. (B.) »Wiener Zeitung« javlja: Cesar je šolakemu slugi na c. kr. državni nemški ljudski šoli za dečke, Franu Loviščiku, podelil srebrni križec za zasluge.

Odpravljen prepoved uvoza.

DUNAJ 6. (B.) »Wiener Zeitung« javlja: Ministerska naredba razveljavlja prepoved uvažanja gotovih predmetov, katera prepoved je bila izdana z ozirom na kugo v Marzlju.

Dogodki na Balkanu.

PARIZ 6. (B.) Govoré o Avstro-ograkom ruskem komunikeju izjavlja »Journal de debats«, da se je sedaj nadejati boljih vseh od akcije obeh vlasti, nego se se dosežali do sedaj. Akcija ne teži le za tem, da prepreči nove kalamitete, ampak hoče ozdraviti tudi prejšnje. Rešenje materialne strani bo morda težavno. Vendar se je nadejati od ločnosti Avstro-ogrške in Rusije, da Bolgarska ne bo gluha za nasvete k zmernosti.

Štrajki.

MARZELJ 6. (B.) Delavci tukajšnje tovarne za žveplenke so stopili v štrajk in zahtevajo zboljšanje svojega položaja.

ARMENIERES 6. (B.) V obrežju štrajka vzdržujejo red patrolje orožnikov.

Napad na predsednika Združenih držav.

WASHINGTON 5. (B.) Danes se je predstavil v »beli hiši« neki človek, ki je rekel, da hoče govoriti s predsednikom Rooseveltom. Mej tem, ko je govoril s policijskim uradnikom, je potegnil iz žepa samo-

kres in so ga mogli razorožiti še le po hudem naporu. Isti je star kakih 45 let. Ko so ga preiskali v naglici, so našli pri njem ene škarje in velik nož, ko pa je stopil v voz policije, je potegnil zopet velik samokres, katerega prej niso zapazili.

Vnel se je nov hud boj med napadalcem in dvema agentoma, katerima je prihitelo na pomoč nekaj pasantov. Na vprašanje, v kateri namen je hotel govoriti s predsednikom, je odgovoril: Tako, za kratek čas.

WASHINGTON 5. (B.) Človek, ki je vdrl v »belo hišo« in je bil o tem aretovan, se imenuje Elliot, je mehanik ter Šved po rojstvu. — V Miniapolis, kjer je delal, je imel pogosto govore o socializmu. Označajo ga kakor prenapeteža.

Pred svojim odpotovanjem v Washington je obiskal mesto Patterson, kjer so bili začetki anarhističnih zarot.

Ker so zdravniki proglašili Elliota za umobolnega, odveden je bil le ta v blaznico.

Dvorana za sodne dražbe

v ulici Sanitá št. 6.

Uradne ure (samo ob delavnikih) zjutraj od 8. ure do 12., popoldne od 2. do 6. ure, ob sobotah, od 3. — 7. ure.

DRAŽBE!

v sredo, 7. oktobra ob 9. uri predp.

Pohištvo, železna kasa, pisalna miza, kovaško orodje, pisalni papir, in drugi pisarniški predmeti, veternece, bicikli, šivalni stroj.

V soboto 10. oktobra ob 9. uri predp.

Pohištvo, obleke, nov bicikel, postelje, pisarniški predmeti, veternece, železna kasa, klobuki iz klobučevine.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN BODNIK.
Lastnik konsorolj lista »Edinosť«.
Natisnila tiskarna konsorolj lista »Edinosť« v Trstu.

Svoji k svojim!
ZALOGA
pohištva
dobro poznane
tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)
vpisane zadruge z omejenim poroštvom
prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.
Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zajamčena, kajti les se osuši
v to nalašč pripravljenih prostorih a tem-
peraturo 60 stopinj. — Najbolj udobna, me-
derni sestav. Konkurenčne cene.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa št. 52. A.
(v lastni hiši.)
ZALOGA:
Piazza Rosario (šolsko poslopje).
Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Iusrtovan cenik brezplačno in franko.

Kavarna Rossi
(EX BERGAMIN)
ulica Cordaiuoli št. 2.
Tefon št. 1632.
Odprta celo noč.
Bogat izbor tu- in inozenskih in slo-
venskih časnikov.
Pišče v ledu, znameniti sladoled, naj-
finjši likerji.

TOVARNA POHIŠTVA
Rafael Italia
Velikansko skladišče in razstava
pohištva in tapetarij
TRST
ulica Malcanton štv. I.
po zelo nizkih cenah.

